

Salvia santolinifolia Boiss.

علی سنبلی^۱، محمد رضا کنعانی^۲ و مهران مجرد آشتآباد^۳

e-mail: a-sonboli@sbu.ac.ir

چکیده

اندام هوایی یک گونه مریم گلی با نام علمی *Salvia santolinifolia* Boiss. در زمان گلدهی از سه رویشگاه مختلف واقع در داراب (استان فارس)، حاجی آباد و فارغان (استان هرمزگان) جمع آوری شدند. انسانس گیری به روش تقطیر با آب انجام شد و با استفاده از دستگاههای GC و GC-MS تجزیه و شناسائی انسانس انجام شد. بازده وزنی / وزنی انسانس برای نمونه‌ها به ترتیب ۰/۷۲ و ۰/۵۳٪ و ۰/۴۱٪ درصد بدست آمد؛ تعداد ۳۳، ۳۰ و ۳۲ ترکیب که به ترتیب نشان دهنده ۹۹/۱٪، ۹۹/۹٪ و ۹۹/۸٪ کل ترکیب‌های انسانس نمونه‌های داراب، حاجی آباد و فارغان بود شناسایی شدند. پنج ترکیب اصلی در جمعیت داراب شامل آلفا-پینن (۵/۴٪)، بورنثول (۱۵٪)، کامفن (۸٪)، لیمونن (۶/۴٪) و بتا-پینن (۲/۹٪)، در جمعیت حاجی آباد آلفا-پینن (۷/۲٪)، بتا-پینن (۷/۶٪)، لیمونن (۵/۳٪)، کامفن (۲/۹٪) و بورنثول (۵٪) و در جمعیت فارغان آلفا-پینن (۷/۰٪)، بتا-پینن (۵/۷٪)، لیمونن (۵/۲٪)، بورنثول (۳/۲٪) و کامفن (۳/۳٪) بودند. مقایسه ترکیب‌های اصلی انسانس در جمعیت‌های مطالعه شده نشان داد که نمونه‌های جمع آوری شده از رویشگاههای حاجی آباد و فارغان از نظر ترکیب‌های انسانس شباهت بیشتری دارند که این امر می‌تواند ناشی از شباهت ویژگیهای اکولوژیک مناطق رویش این دو جمعیت را می‌نماید. رطوبت و ارتفاع از سطح دریا و یا سایر عوامل خاکی و جغرافیایی باشد.

واژه‌های کلیدی: *Salvia santolinifolia* Boiss.، ترکیب‌های شیمیایی انسانس، آلفا-پینن، بورنثول

جنس مریم گلی (*Salvia* L.) در ایران حدود ۵۸ گونه گیاه علفی یکساله و چند ساله دارد که در سراسر ایران پراکنده اند و ۱۷ گونه آن انحصاری ایران می‌باشند (مصطفیریان، ۱۳۷۵). گونه *S. santolinifolia* Boiss. گیاهی است با قاعده چوبی و منشعب، ساقه افراشته به ارتفاع ۱۰ الی ۳۰ سانتیمتر، در قسمت پایین اغلب دارای کرکهای غیرغده‌ای بلند، متراکم و به پشت برگشته و در قسمت بالا دارای کرکهای غده‌ای سرسان. برگها خطی، در حاشیه کنگره‌ای تا شانه‌ای. گل آذین با چرخه‌های ۱ الی ۲ و به ندرت ۳ گلی. کاسه گل لوله‌ای، واحد کرکهای غیر غده‌ای بلند و سفید رنگ در خارج و کرکهای کوتاه غده‌ای سرسان در داخل. جام گل در داخل بدون کرک یا با

مقدمه

تیره نعناع به جهت داشتن صفات و اختصاصات مهم دارویی و غذایی جزء اولین تیره‌هایی است که توسط گیاه‌شناسان شناسایی شده است (زرگری، ۱۳۷۲). گیاهان این تیره در سراسر جهان پراکنده اند، اما به طور خاصی در مناطق مدیترانه‌ای تجمع دارند. این تیره دارای ۱۸۷ جنس و حدود ۳۰۰۰ گونه می‌باشد که از این تعداد ۴۹ جنس آن در ایران می‌رویند (قهرمان، ۱۳۷۳). اکثر گیاهان این تیره معطرند و مورد چرای دام واقع نمی‌شوند، بنابراین ارزش علوفه ای بسیار کمی دارند و وجود بعضی از گیاهان این تیره در مراتع بیانگر سیر قهقرائی و تخریب مراتع می‌باشد (مصطفیریان، ۱۳۷۳).

تحلیل و شناسایی کردند. برای گونه اولی بتا-کاریوفیلن (٪/۲۴/۷)، گاما-مورولن (٪/۲۲/۸)، لیمونن (٪/۰/۸/۹) و آلفا-هومولن (٪/۷/۸) به عنوان ترکیب‌های اصلی معرفی شده‌اند. در حالی که برای گونه دوم در کل ۱۷ ترکیب شناسایی شده که آلفا-پینن (٪/۵۹/۴) و بتا-پینن (٪/۱۲/۴) به عنوان ترکیب‌های غالب انسانس گزارش شده‌اند (Sefidkon & Khajavi, 1999). در مطالعه دیگری میرزا و سفیدکن انسانس دو گونه *S. reuterana* و *S. nemorosa* را تجزیه و تحلیل و شناسایی کردند. در انسانس گونه اولی، بتا-کاریوفیلن (٪/۴۱/۶) و جرمакرن-B (٪/۲۱/۳) به عنوان دو ترکیب غالب گزارش شده‌اند. از انسانس گونه دوم ترانس-بتا-اوسمین (٪/۳۲/۳)، آلفا-گورجون (٪/۱۴/۱) و جرماقرن-D (٪/۱۱/۲) به عنوان ترکیب‌های اصلی معرفی شده‌اند (Mirza & Sefidkon, 1999). احمدی و میرزا از انسانس گونه *S. multicaulis* ترکیب‌های بورنیل استات (٪/۱۸/۱)، بتا-کاریوفیلن (٪/۱۶/۵) و آلفا-پینن (٪/۱۵/۶) را به عنوان ترکیب‌های اصلی گزارش کردند (Ahmadi & Mirza, 1999). روستائیان و همکاران انسانس سه گونه *S. hypoleuca*, *S. aethiopsis* و *S. sahendica* به نام‌های *Salvia* را مطالعه کردند. بتا-کاریوفیلن *S. multicaulis* را برای گونه اولی (٪/۲۴/۶) و گونه دومی (٪/۲۲/۰) و آلفا-پینن (٪/۲۶/۰) را برای گونه سومی به عنوان ترکیب‌های غالب انسانس معرفی کردند (Rustaiyan et al., 1999). میرزا و احمدی انسانس گونه *S. atropatana* را بررسی و ترکیب‌های بتا-کاریوفیلن (٪/۱۶/۳)، اسکلارئول (٪/۱۳/۳)، هگزیبل اوکتانوئیت (٪/۱۲/۲) و جرماقرن-B (٪/۱۰) را به عنوان ترکیب‌های عمدۀ گزارش کردند (Mirza & Ahmadi, 2000). روستائیان و همکاران انسانس گونه *S. lerifolia* را مطالعه و بتا-پینن (٪/۲۳/۷)، ۱ و ۸-سینثول (٪/۱۶/۲)، آلفا-پینن (٪/۱۳/۸) و آلفا-کادینول (٪/۹) را به عنوان ترکیب‌های اصلی گزارش نمودند (Rustaiyan et al., 2000).

جایهان تیره نعناع و برخی جنس‌های آن از جمله جنس مریم گلی از نقطه نظر شناسایی ترکیب‌های انسانس مورد توجه محققان مختلف داخلی و خارجی بوده‌اند. روستائیان و همکاران اندام هوایی گیاه *S. hydrangea* جمع‌آوری شده از قزوین را در زمان گلدنه تجزیه و تحلیل و با شناسایی ۱۸ ترکیب، اسپاتولنول (٪/۲۳/۱)، بتا-کاریوفیلن (٪/۹/۹)، ۱ و ۸-سینثول (٪/۱۲/۳)، آلفا-پینن (٪/۱۰) و بتا-پینن (٪/۶/۸) را به عنوان ترکیب‌های اصلی انسانس گزارش کردند (Rustaiyan et al., 1997a). در همان سال روستائیان و همکاران اندام هوایی گیاه *S. sahendica* را در زمان گلدنه از جنوب تبریز جمع‌آوری و انسانس بدست آمده به روش تقطیر با آب را تجزیه و تحلیل کردند. آلفا-پینن (٪/۲۹/۴) و بتا-پینن (٪/۳۴/۸) به عنوان ترکیب‌های غالب انسانس گزارش شده‌اند (Rustaiyan et al., 1997b). سفیدکن و میرزا انسانس به دست آمده از دو گونه *S. virgata* و *S. syriaca* را که به ترتیب از تبریز و خرم‌آباد جمع‌آوری شده را تجزیه و تحلیل و برای گونه اول ۱۵ ترکیب شامل بتا-کاریوفیلن (٪/۴۶/۶)، جرماقرن-B (٪/۱۳/۹)، بتا-کاریوفیلن اپوکسید (٪/۱۳/۲)، اسپاتولنول (٪/۷/۴) و جرماقرن-D (٪/۵/۷) را به برای گونه دوم ۲۲ ترکیب شامل ترکیب‌های غالب جرماقرن-B (٪/۳۴/۸) و جرماقرن-D (٪/۲۹/۲) را شناسایی و گزارش کردند (Sefidkon & Mirza, 1999). سفیدکن و خواجه‌ی انسانس دو گونه دیگر از *Salvia* به نام‌های *S. verticillata* و *S. santolinifolia* را که به ترتیب از اطراف تهران و زابل جمع‌آوری شده را تجزیه و

مقایسه ترکیب‌های شیمیایی اسانس *Salvia santolinifolia* Boiss.

در سه رویشگاه مختلف

حاجی آباد (منطقه شکار ممنوع گلزار) و فارغان (کیلومتر ۱۶ سه راهی احمدی-فارغان) در استان هرمزگان صورت گرفت (جدول ۱). نمونه های هر منطقه در هر باریوم پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه دارویی دانشگاه شهید بهشتی شناسائی شدند. جهت استخراج اسانس از سرشاخه های هوائی گیاهان در مرحله گلدهی استفاده شد. اسانس گیری به روش تقطیر با آب از گیاه خشک و توسط دستگاه کلونجر به مدت ۳ ساعت انجام گرفت. اسانس توسط پیپت پاستور از سطح آب جدا و بازده وزنی-وزنی، نسبت به وزن خشک گیاه تعیین گردید و سپس اسانسها تا قبل از تجزیه و تحلیل در شیشه های تیره رنگ سربسته در فریزر نگهداری شدند.

جدول ۱- مشخصات نمونه های جمع آوری شده اسانس *Salvia santolinifolia* از سه منطقه داراب، حاجی آباد و فارغان.

	شماره هریاریومی	ارتفاع محل آوری	تاریخ جمع آوری	محل جمع آوری	کد نمونه
S. san1	داراب- کاسه تراشان	۸۳/۲/۱۸	۱۴۵۰	MP-739	
S. san2	حاجی آباد- گلزار	۸۳/۲/۲۰	۹۵۰	MP-745	
S. san3	فارغان- سیروئیته	۸۳/۲/۲۰	۹۰۰	MP-746	

ب- تجزیه و شناسایی ترکیب‌های اسانس تجزیه و تحلیل و شناسایی ترکیب‌های اسانس توسط دستگاههای GC و GC-MS انجام شد. دستگاه GC کروماتوگراف کازی Thermoquest-Finnigan ستون-1 DB-1 غیر قطبی، به طول ۶۰ متر و قطر ۲۵ میکرون و ضخامت لایه فاز ساکن ۰/۲۵ میکرون، کاز حامل ازت و سرعت جریان آن ۱/۱ میلی لیتر در دقیقه استفاده شد. دمای آون از ۶۰ درجه سانتیگراد با سرعت ۴ درجه سانتیگراد بر دقیقه افزایش یافت. دمای محفظه تزریق ۲۵۰ درجه سانتیگراد و آشکار ساز ۲۸۰ درجه سانتیگراد بود. دستگاه GC-MS کروماتوگراف کازی Thermoquest- Finnigan Trace مجهز به ستون-1 DB-1 غیرقطبی، به

ایران می‌باشد مطالعه و اسپاتولنول (۱۰/۴٪)، دلتا-کادینول (۰/۵٪) و لینالول (۰/۵٪) را به عنوان ترکیب‌های غالب گزارش کرده‌اند (Javidnia et al., 2002). برازنده اسانس بدست آمده به روش تقطیر با آب از اندام هوائی گلدار گونه *S. hydrangea* (جمع آوری شده از اصفهان) را تجزیه و تحلیل و از ۲۸ ماده شناسایی شده، ترکیب‌های بتا-کاریوفیلن (۳۳/۴٪) و کاریوفیلن اکسید (۲۵/۴٪) را به عنوان ترکیب‌های عمده اسانس ذکر نموده اند (Barazandeh, 2004). صالحی و همکاران اسانس گونه *S. palaestina* را مطالعه و ترکیب‌های جرمکرن- D (۱۴٪) و بتا-بیزآبولن (۱۱/۹٪) را به عنوان ترکیب‌های اصلی اسانس گزارش کرده‌اند (Salehi et al., 2005). صالحی و همکاران اسانس گونه *S. xanthocheila* را تجزیه و تحلیل و شناسایی کرده و سه ترکیب جرمکرن-D (۴٪)، آلفا-کوپن (۱۱/۹٪) و بتا-کاریوفیلن (۱۱/۹٪) را ترکیب‌های غالب اسانس گزارش نموده‌اند (Salehi et al., 2005). سنبلي و همکاران اسانس گونه *S. macilenta* را تجزیه و تحلیل و ۳۱ ماده را شناسایی کردد که آلفا-پین (۶۰٪) و گاما-المن (۷/۱٪) به عنوان دو ترکیب غالب معرفی شده‌اند (Sonboli et al., 2005). باهر نیک و میرزا از اسانس گونه *S. spinosa* مواد ترانس- بتا-اوسمین (۱۲/۳٪)، بتا-کاریوفیلن (۱۰/۲٪) و ایزوپنتیل ایزو والریت (۹/۵٪) را به عنوان ترکیب‌های غالب گزارش کرده اند (Baher Nik & Mirza, 2005). جاویدنیا و همکاران در اسانس گونه *S. macrosiphon* از ۶۴ ماده که در برگیرنده Linalool ۹۹/۳ درصد کل ترکیب‌های اسانس بوده ماده *alool* (۲۶/۳٪) را به عنوان ترکیب غالب معرفی کرده اند (Javidnia et al., 2005).

مواد و روشها

الف- جمع آوری گیاه و اسانس گیری
 جمع آوری گیاه در اردبیلهشت ماه سال ۱۳۸۳ از داراب (گردنه کاسه تراشان) واقع در استان فارس و

بازداری و درصد کمی هریک از نمونه ها را در سه جمعیت مختلف نشان می دهد. انسانس جمعیت داراب تا حد ۹۹/۱ درصد، (۳۳ ترکیب)، جمعیت حاجی آباد تا ۹۹/۴ درصد، (۳۰ ترکیب) و جمعیت فارغان ۹۹/۸ درصد، (۳۲ ترکیب) شناسایی گردید. نتایج این بررسی نشان داد که ترکیبیهای عمدۀ انسانس در جمعیت داراب به ترتیب، آلفا-پینن (۰/۵۴٪)، بورنثول (۰/۱۵٪)، کامفن (۰/۹۸٪)، لیمونن (۰/۴/۶٪) و بتا-پینن (۰/۲/۹٪) بودند. مونوترپنهای هیدروکربنی با ۷۴/۶٪ و مونوترپنهای اکسیژن دار با ۱۸/۹٪. به عنوان دو گروه غالب انسانس شناسایی شدند. در جمعیت حاجی آباد ترکیبیهای اصلی به ترتیب شامل آلفا-پینن (۰/۷۲٪)، بتا-پینن (۰/۶/۶٪)، لیمونن (۰/۵/۳٪)، کامفن (۰/۲/۹٪) و بورنثول (۰/۲/۵٪) بودند و مونوترپنهای هیدروکربنی با ۹۱/۹٪ گروه اصلی ترکیبیهای انسانس را به خود اختصاص دادند. در جمعیت فارغان پنج ترکیب عمدۀ انسانس به ترتیب آلفا-پینن (۰/۷۰٪)، بتا-پینن (۰/۵/۷٪)، لیمونن (۰/۵/۲٪)، بورنثول (۰/۳/۷٪) و کامفن (۰/۳/۳٪) بودند و مونوترپنهای هیدروکربنی با ۸۹/۱٪ گروه اصلی ترکیبیهای انسانس بودند. مقایسه کمی و کیفی پنج ترکیب اصلی انسانس در سه جمعیت مطالعه شده در جدول ۲ و نمودار ۱ نشان داده شده است.

طول ۶۰ متر و قطر ۲۵ میکرون و ضخامت لایه فاز ساکن ۲۵٪. میکرون استفاده شد. دمای آون از ۶۰ درجه سانتیگراد تا ۲۵۰ درجه سانتیگراد با سرعت ۴ درجه سانتیگراد بر دقیقه افزایش یافت. از گاز هلیم با سرعت ۱/۱ میلی لیتر بر دقیقه و انرژی یونیزاسیون ۷۰ الکترون ولت در طیف سنج جرمی کوپل شده با گاز کروماتوگراف استفاده شد. برای شناسایی ترکیبیهای تشکیل دهنده انسانس از سه روش استفاده شد: مقایسه شاخص بازداری (Retention index) اجزاء انسانس با شاخص های Shibamoto, 1987; Adams, 2001; مقایسه طیف جرمی هر یک از اجزاء انسانس با طیف جرمی موجود در کتابخانه های دستگاه (Wiley and Terpenoid) GC-MS همزمان نمونه های استاندارد از ترکیبیهای شناخته شده انسانس ها.

نتایج

بازده وزنی - وزنی انسانسهای بدست آمده به روش تقطیر با آب در سه جمعیت داراب، حاجی آباد و فارغان به ترتیب عبارت بودند از ۰/۷۲، ۰/۵۳ و ۰/۴۱ درصد. جدول ۲ ترکیبیهای تشکیل دهنده انسانس، شاخص

جدول ۲- ترکیب‌های تشکیل دهنده اسانس *Salvia santolinifolia* در سه جمعیت
داراب (S. san1)، حاجی آباد (S. san2) و فارغان (S. san3).

S. san3	S. san2	S. san1	درصد ترکیب	شاخص بازداری	نام ترکیب	شماره
۰/۲	۰/۳	۰/۳	۹۲۴	α-Thujene	۱	
۷۰	۷۲	۵۴	۹۳۷	α-Pinene	۲	
۲/۳	۲/۹	۹/۸	۹۴۹	Camphene	۳	
۰/۱	۰/۱	-	۹۶۱	Sabinene	۴	
۵/۷	۷/۶	۲/۹	۹۷۵	β-Pinene	۵	
۰/۱	۰/۳	۰/۴	۹۸۱	Myrcene	۶	
۰/۲	۰/۲	-	۱۰۰۱	α-Phellandrene	۷	
۰/۷	۰/۷	۰/۰	۱۰۱۲	α-Terpinene	۸	
۱/۳	۱/۰	۱/۰	۱۰۱۵	p-Cymene	۹	
۵/۲	۵/۳	۴/۶	۱۰۲۴	Limonene	۱۰	
۰/۱	۰/۵	۰/۲	۱۰۳۶	cis-Ocimene	۱۱	
۱/۸	۱/۶	۰/۹	۱۰۵۱	γ-Terpinene	۱۲	
۰/۴	۰/۴	-	۱۰۸۲	Terpinolene	۱۳	
۰/۱	۰/۱	۰/۶	۱۰۸۳	Linalool	۱۴	
۰/۱	۰/۱	۰/۱	۱۱۰۴	Fenchol	۱۵	
۰/۱	۰/۱	۰/۱	۱۱۰۹	α-Campholenal	۱۶	
۰/۴	۰/۳	۰/۳	۱۱۲۷	Camphor	۱۷	
۳/۷	۲/۵	۱۵	۱۱۵۸	Borneol	۱۸	
۱/۲	۱/۰	۱/۰	۱۱۶۷	4-Terpineol	۱۹	
۰/۸	۰/۶	۱/۰	۱۱۷۷	α-Terpineol	۲۰	
۰/۱	-	۰/۸	۱۲۲۳	Bornyl acetate	۲۱	
۰/۳	۰/۲	۰/۲	۱۳۸۰	α-Copaene	۲۲	
-	-	۰/۱	۱۴۱۶	α-Gurjunene	۲۳	
۰/۲	۰/۳	۱/۰	۱۴۲۰	β-Caryophyllene	۲۴	
-	-	۰/۱	۱۴۳۱	β-Cedrene	۲۵	
۰/۱	۰/۲	۰/۷	۱۴۴۰	Aromadendrene	۲۶	
-	-	۰/۱	۱۴۶۶	allo-Aromadendrene	۲۷	
۰/۴	۰/۲	۰/۳	۱۴۷۰	γ-Muurolene	۲۸	
۰/۱	۰/۲	۰/۲	۱۴۸۹	Bicyclogermacrene	۲۹	
۰/۲	۰/۲	۰/۳	۱۴۹۸	β-Bisabolene	۳۰	
۰/۱	۰/۱	۰/۱	۱۵۱۲	γ-Cadinene	۳۱	
۰/۵	۰/۴	۰/۴	۱۵۲۰	δ-Cadinene	۳۲	
-	-	۱/۷	۱۵۴۹	cis-Nerolidol	۳۳	
-	-	۰/۱	۱۵۷۲	Spathuneol	۳۴	
۰/۱	-	-	۱۶۱۸	γ-Eudesmol	۳۵	
۱/۷	۰/۷	۰/۲	۱۶۴۶	β-Eudesmol	۳۶	
۰/۵	۰/۳	۰/۱	۱۶۵۱	α-Eudesmol	۳۷	
۹۸/۱	۹۱/۹	۷۴/۷		Monoterpene hydrocarbons		
۷/۵	۴/۷	۱۸/۹		Oxygenated monoterpens		
۱/۹	۱/۸	۳/۰		Sesquiterpene hydrocarbons		
۲/۳	۱/۰	۲/۱		Oxygenated sesquiterpenes		
۹۹/۸	۹۹/۹	۹۹/۱		Total		

سپاسگزاری

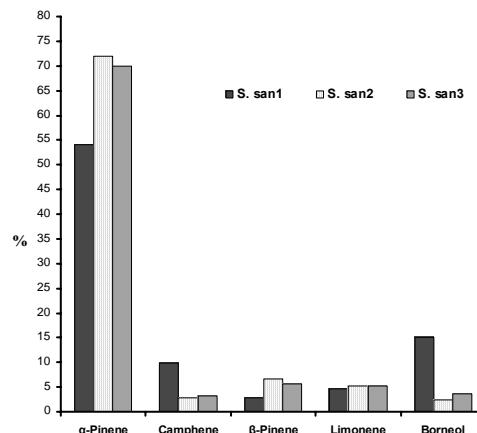
نگارندگان این مقاله برخود لازم می دانند تا از کلیه مسئولان و همکاران محترم پژوهشکده گیاهان و مواد اولیه داروئی دانشگاه شهید بهشتی به جهت مساعدت و فراهم آوردن امکانات لازم برای اجرای این تحقیق نهایت تقدیر و تشکر خود را اعلام دارند.

منابع مورد استفاده

- زرگری، ع. ۱۳۷۲. گیاهان داروئی. جلد ۴، صفحات ۱۵۳-۱۳۷۲.
- انتشارات دانشگاه تهران، ایران.
- قهرمان، ا. ۱۳۷۳. کورموفیت های ایران. جلد ۳، صفحات ۳۰۹-۲۳۷. انتشارات دانشگاه تهران، ایران.
- مظفریان، و. ۱۳۷۳. رده بندی گیاهی، کتاب دوم: دولپه ای ها. صفحات ۴۳۳-۴۲۱. انتشارات نشر دانش امروز، تهران، ایران.
- مظفریان، و. ۱۳۷۵. فرهنگ نامهای گیاهان ایران. انتشارات فرهنگ معاصر، تهران، ایران.
- Adams, R., 2001. Identification of essential oil components by gas chromato-graphy/quadropole mass spectroscopy. Allured Publishing Corporation, Carol Stream, IL.
- Ahmadi, L. and Mirza, M., 1999. Essential oil of *Salvia multicaulis* Vahl from Iran. J. Essent. Oil Res., 11: 289-290.
- Baher Nik, Z. and Mirza, M., 2005. Volatile constituents of *Salvia spinosa* L. from Iran. Flavour Fragr. J., 20: 311-312.
- Barazandeh, M.M., 2004. Volatile constituents of the oil of *Salvia hydrangea* DC. ex Benth. from Iran. J. Essent. Oil Res., 16: 20-21.
- Javidnia, K., Miri, R., Kamalinejad, M. and Nasiri, A., 2002. Composition of the essential oil of *Salvia mirzayanii* Rech. f. & Esfand from Iran. Flavour Fragr. J., 17: 465-467.
- Javidnia, K., Miri, R. and Jamalian, A., 2005. Composition of the essential oil of *Salvia macrosiphon* Boiss. from Iran. Flavour Fragr. J., 20: 542-543.
- Mirza, M. and Sefidkon, F., 1999. Essential oil composition of two *Salvia* Species from Iran, *Salvia nemorosa* L. and *Salvia reuterana* Boiss. Flavour Fragr. J., 14: 230-232.

بحث

مقایسه ترکیب‌های تشکیل دهنده انسانس در نمونه های مطالعه شده در این تحقیق از داراب، حاجی آباد و فارغان با نمونه مطالعه شده از زابل توسط سفیدکن و خواجه‌جی (Sefidkon & Khajavi, 1999) نشان داد که جمعیت زابل از نظر مقدار آلفا-پینن به نمونه داراب، اما از نظر کامفن، لیمونن و بورنیول شباهت بیشتری به نمونه های حاجی آباد و فارغان نشان می دهد. از مقدار ۸۷/۷ درصد مواد شناسایی شده از انسانس جمعیت زابل تعداد ۳ سسکوئی ترپن (٪۲۳) گزارش شده است. این در حالی است که در جمعیت داراب تعداد ۱۵ سسکوئی ترپن (٪۰/۵) و در جمعیت فارغان ۱۱ سسکوئی ترپن (٪۰/۴) شناسائی شدند. این تفاوتها می تواند ناشی از تاثیر عوامل مختلف اکولوژیکی، جغرافیایی، اقلیمی و خاکی روی ترکیب انسانس جمعیت های مختلف یک گونه باشد. این نوع مطالعات می تواند در شناسایی تنوع انسانس در درون جمعیت های مختلف یک گونه حائز اهمیت باشد.

نمودار ۱- مقایسه پنج ترکیب اصلی انسانس *Salvia santolinifolia*

در سه جمعیت داراب (S. san1)، حاجی آباد (S. san2) و فارغان (S. san3)

- Salvia palestina* Benth. from Iran. Flavour Fragr. J., 20: 525-527.
- Salehi, P., Sefidkon, F. and Bazzaz Tolami, L. 2005. Essential oil of Composition of *Salvia xanthocheila* from Iran. *J. Essent. Oil Res.*, 17: 442-443.
  - Sefidkon, F. and Khajavi, M.S., 1999. Chemical composition of the essential oils of two *salvia* species from Iran, *Salvia verticillata* L. and *Salvia santolinifolia* Boiss. Flavour Fragr. J., 14: 77-78.
  - Sefidkon, F. and Mirza, M., 1999. Chemical composition of the essential oils of two *Salvia* species from Iran, *Salvia virgata* Jacq. and *Salvia syriaca* L. Flavour Fragr. J., 14: 45-46.
  - Shibamoto, T., 1987. Retention indices in essential oil analysis. In: Sandra, P. and Bicchi, C. (eds.), Capillary gas chromatography in essential oil analysis, Huethig Verlag, New York.
  - Sonboli, A., Fakhari, A.R. and Sefidkon, F., 2005. Chemical composition of the essential oil of *Salvia macilenta* Boiss. from Iran. Chem. Nat. Comp., 41(2): 168-170.

- Mirza, M. and Ahmadi, L., 2000. Composition of the essential oil of *Salvia atropatana* Bunge. *J. Essent. Oil Res.*, 12: 575-576.
- Rechinger K.H., 1982. *Labiatae. Flora Iranica*. No. 150, Graz- Austria.
- Rustaiyan, A., Masoudi, Sh. and Jassbi, A.R., 1997a. Essential oil of *Salvia hydrangea* DC. ex Benth. *J. Essent. Oil Res.*, 9: 599-600.
- Rustaiyan, A., Komeilizadeh, H., Masoudi, Sh. and Jassbi, A. R. 1997b. Composition of the essential oil of *Salvia sahendica* Boiss. & Buhse. *J. Essent. Oil Res.*, 9: 713-714.
- Rustaiyan, A., Masoudi, Sh., Monfared, A. and Kamalinejad, M. 1999. Volatile constituents of three *Salvia* species grown wild in Iran. *Flavour Fragr. J.*, 14: 276- 278.
- Rustaiyan, A., Masoudi, Sh., Yari, M., Rabbani, M., Motiefar, H. R. and Larijani, K., 2000. Essential oil of *Salvia lereifolia* Benth. *J. Essent. Oil Res.*, 12: 601-602.
- Salehi, P., Sefidkon, F., Bazzaz Tolami, L. and Sonboli, A., 2005. Essential oil of Composition of

Comparison of the Essential Oil Composition of *Salvia santolinifolia* Boiss. in Three Localities from Iran

A. Sonboli¹, M. R. Kanani¹ and M. Mojarrad²

1- Department of Biology, Medicinal Plants and Drugs Research Institute, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran, P. O. Box: 19835-389. e-mail: a-sonboli@sbu.ac.ir

2- Payam Noor University, Naghadeh, Iran.

Abstract

Aerial parts of *Salvia santolinifolia* Boiss. were collected in full flowering stage from three different localities from Darab (Fars province), Haji Abad and Fareghan (Hormozgan province). The oils were obtained by hydro-distillation and analyzed by GC and GC-MS. The essential oil yields were 0.72, 0.53 and 0.41 % (w/w) based on dry weight of plants, respectively. Thirty-three, 30 and 32 compounds were identified in samples which constituted 99.1, 99.9 and 99.8 % of the total oils, respectively. In the oil obtained from Darab, α -pinene (54%), Borneol (15%) and camphene (9.8%) were found as the major components. From Haji Abad sample, α -pinene (72%), β -pinene (6.6%) and limonene (5.3%) were characterized as the main compounds. In the essential oil from Fareghan, constituents such as α -pinene (70%), β -pinene (5.7%) and limonene (5.2%) were determined as the principal ones. The results showed that the differences in essential oil composition could be considered as chemotaxonomic significance and it may be attributed to their different ecological and geographical origin factors.

Key Words: *Salvia santolinifolia* Boiss., essential oil composition, α -pinene, borneol.